

ПРОТОКОЛ №9

засідання методичного об'єднання кураторів
навчальних груп Прилуцького технічного фахового коледжу

від 05 квітня 2023 року

Присутні: в.о. директора Прилуцького технічного фахового коледжу Черніков П.І., заступник директора з навчальної роботи Дронь В.В., заступник директора з виховної роботи Жукова С.Г., куратори навчальних груп.

Порядок денний:

1. Про профілактику правопорушень та індивідуальну роботу зі здобувачами освіти схильними до них (С. Г. Жукова).
2. Психологічний булінг в освітньому просторі (Л. В. Ансєєва).
3. Запобігання та протидія домашнього насильства і насильства за ознакою статі (Н. М. Муляр).
4. Перебіг адаптаційного процесу у здобувачів освіти першого курсу (Н. Ю. Заболотна).

I. Слухали:

Жукову С.Г. заступника директора з виховної роботи, яка зупинилась на проблемах профілактики правопорушень та індивідуальної роботи зі здобувачами освіти схильними до них, а також зазначила, що у березні 2023 року Україну сколихнула новина: з'явилася небезпечна субкультура Редан (Рьодан), прихильники якого з використанням соціальних мереж та месенджерів активно розпочали залучати до своїх лав учнівську та студентську молодь.

Абревіатура ПВК, очевидно, відсилає до приватних військових компаній, найвідоміша з яких - "Вагнер" - упродовж останнього року постійно фігурувала в новинах з війни в Україні. Але так звана "ПВК Редан" або "Рьодан" не має жодного відношення до воєнізованих формувань: це підліткова субкультура, що виникла в російських соцмережах. Назва походить від назви бандитського угруповання під назвою "Редан" в японському аніме серіалі "Hunter x Hunter".

В останні дні стало зрозуміло, що "Редан" сягнув України. Про рух все частіше пишуть в соцмережах, з'являються відповідні групи в телеграмі.

Офіційно сутичок та бійок не фіксували, але поліція, місцеві ЗМІ та мешканці повідомляли про зібрання підлітків у Києві, Львові, Івано-Франківську, Житомирі, Одесі та Харкові. Апогеєм стало масове затримання підлітків, які асоціюють себе з ПВК "Редан", в Харкові 27 лютого. Місцева поліція повідомила про затримання понад двохсот підлітків, які зібралися, щоб "підтримати флешмоб, який запустила Російська Федерація".

Загалом йшлося про 245 учасників масового заходу. Серед неповнолітніх було 149 хлопців та 66 дівчат. У них знайшли 17 ножів, кастетів та газових балончиків. Усіх їх затримали, з ними та з їхніми батьками, як повідомляється, провели бесіди ювенальні прокурори.

Символи підліткової "ПВК" - чорний колір, павуки та цифра 4 (бо саме такий номер був у героя аніме "Hunter x Hunter", якого наслідують).

Займаються реданівці масовими бійками

Блогер та викладач японської мови Борис Мороз говорить про це так: "В серці Редан лежить ідея про те, що неформали, які отримували люлів від гопників та ультрас, можуть зібратися гуртом та самі виписати люлів будь-кому. Тепер купа українських підлітків носить одяг з павуком та цифрою 4 і урізноманітнюють собі дозвілля".

Участь підлітків у Редані є небезпечна.

По-перше, це небезпечно для життя, адже у затриманих реданівців були виявлені газові балончики, ножі та страйкбольні пістолети.

По-друге, при затриманні поліцією на учасників Редану складуть адміністративні протоколи про хуліганств, помістять під домашній арешт за статтею про хуліганство із застосуванням зброї.

Провокування масових бійок серед молоді і підлітків - це спроба російських пропагандистів провести чергову інформаційно-психологічну операцію та використати дітей для дестабілізації внутрішньої ситуації в Україні.

Начальник головного управління нацполіції в Харківській області Володимир Тимошко назвав "Редан" "задумом ФСБ": "Війна йде не тільки на полі бою. Ворог хоче знищити нашу країну і використовує наших з вами дітей задля досягнення своїх кровожерливих цілей. Тільки разом ми зможемо це зупинити", - йдеться в його заяві.

На думку Бориса Морозова, успіх цієї ідеї в українських підлітків закономірний. "Українська аніме-спільнота поки що не створила власної ідеології, яка б передбачала щось круте в очах підлітків. Українська аніме-спільнота вже рік концентрується лише на війні. І тут з'являється російська група "Редан" і пропонує ідею, яка допомагає зануритися у романтичне довоєнне життя з розбірками офників та нефорів в естетиці аніме»

Ухвалили:

Кураторам навчальних груп:

1. При виявленні в групі здобувачів освіти схильних до правопорушень, інформувати про це заступника директора з виховної роботи Світлану Жукову.
2. Довести до відома батьків інформацію про наявність субкультури Редан в Україні, зокрема в Прилуках.
3. Провести ряд виховних годин, тренінгів, відвертих розмов із залученням практичного психолога із здобувачами освіти.
4. Організувати зустрічі студентів з представниками Ювенальної превенції.
5. Залучати здобувачів освіти до участі в спортивних секціях, гуртках технічної творчості.

II. Слухали:

Анєєву Л.В голову методичного об'єднання кураторів навчальних груп, яка у виступі зазначила, що у сучасному українському суспільстві не знайдеться людини, яка не чула про «булінг».

Відповідно до дослідження ЮНІСЕФ:

- ✓ 67% дітей в Україні у віці від 11 до 17 років стикалися з проблемою булінгу;
- ✓ 24% дітей стали жертвами булінгу;
- ✓ 48% дітей нікому не розповідали про випадки булінгу;
- ✓ 44% школярів були спостерігачами булінгу, але ігнорували його, бо їм було страшно за себе;
- ✓ більшість дітей булять за те, що вони виглядають, говорять, думають не так, як інші діти.

Булінг – це агресивна та вкрай неприємна поведінка однієї особи, або групи по відношенню до інших, що супроводжується фізичним і психологічним тиском.

Одним з видів булінгу є психологічний булінг, який проявляється в принизливих поглядах, жестах, образливих рухах тіла, міміці обличчя, поширенні образливих чуток, ізоляції, ігноруванні, погрозах, жартах, маніпуляції тощо.

Відносини між викладачами та здобувачами освіти будуються на засадах довіри, поваги, справедливості, доброзичливого ставлення один до одного та взаємної відповідальності. Забезпечення охорони життя і здоров'я учасників освітнього процесу є пріоритетом державної політики, спрямованої на розбудову безпечного і здорового освітнього середовища. Додержання конституційних прав та свобод, гарантій з охорони життя, реалізації прав на освіту є предметом спільної турботи. Разом з тим, довіру громадськості до авторитету викладача, вчителя нерідко підривають повідомлення про конфлікти в навчальних закладах, випадки цькування здобувачів освіти

педагогом, у зв'язку з чим питання професійної відповідальності освітян сьогодні набуває широкої актуальності.

Ми часто говоримо про булінг зі сторони здобувачів освіти, але нажаль він є і зі сторони педагогів.

Так, нещодавно трагічна подія відбулася в Львівському університеті внутрішніх справ, де курсант другого курсу Дмитро Гульчук з Рівненщини застрелився під час добового наряду. Наразі тривають слідчі дії, призначено низку експертиз.

Тіло 18-річного курсанта Львівського університету внутрішніх справ знайшли на території навчального закладу з вогнепальним пораненням в голову. Незадовго до цього він надіслав мамі останнє повідомлення.

"Мам, вибач за це, ти дійсно хороша мама, просто я дуже поганий син. Невдаха і слабак. Я тобі вдячний за все, бо ти реально багато зробила", — читає мама курсанта Світлана Гульчук.

Батьки розповідають, що син мріяв стати поліцейським, був в захопленні, що вступив до вузу. Та вже під час навчання в університеті хлопець почав скаржитись батькам на тиск командира та керівництва вишу. Батьки юнака наголошують, їх син написав передсмертну записку, але вона зникла. За їх словами, її бачили інші курсанти. Хтось бачив заголовок, перші рядки: ви мені погрожували, ви добились свого. І розписав все, як було, вказав прізвища.

Як повідомила керівниця пресслужби Львівського університету внутрішніх справ, зараз у навчальному закладі триває службове розслідування. На цей час від виконання обов'язків відсторонили декана факультету та курсантів командирів.

У цій справі поліція відкрила кримінальне впровадження за статтею 115 (самогубство). У поліції додають, що до смерті можуть бути причетні сторонні особи, тому цю справу було передано до ДБР і також розслідування буде проводитися за статтею 120 (доведення до самогубства).

Нажаль такі випадки не поодинокі, коли в ролі булера виступають педагоги. Розглянемо кілька прикладів і подумаєм, чи не можемо ми виявитись на місці даних педагогічних працівників. Так, нещодавно у Кривому Розі старшокласницю забрала швидка через підвищення тиску. Дівчинці стало зле після того, як її насварила класний керівник. Батьки учениці стверджують, що це булінг з боку вчителя, адже дитину довели до нервового зриву та гіпертонічного кризу. Вони написали заяву до поліції та райвідділу освіти. Водночас класний керівник заявляє, що це наклеп.

Інший випадок – старшокласниця пофарбувала волосся в рожевий колір. Класний керівник, під час святкової лінійки, зробила не коректне зауваження і переставила ученицю на задній план, принизивши її.

Психологи переконані, що педагог може намагатись за рахунок слабкої дитини підкреслити свою вагомість та самоствердитися, підкріпити власне его.

Здобувач освіти не може бути рівноправним суперником, і людина з владою користується цим. Принижує слабшого задля власної вигоди. Зазвичай у разі психологічних відхилень від норми людина насолоджується відчуттям переваги над іншим, отримує задоволення від того, що самостверджується за рахунок інших.

Також причиною булінгу може бути те, що педагог вважає жорсткий метод виховання єдиним, який працює, наводити приклади, коли такі методи працювали і мали хороші результати. Але це не означає, що це вірний шлях. Це свідчить лише про те, що у викладача викривлене поняття норми та моралі.

Іноді викладачі свідомо чи підсвідомо стають співучасниками булінгу. Мова йде про те, що практично в кожній групі є здобувач освіти, якого не сприймають одногрупники, ігнорують, жартують над ним. Це може бути як студент зі слабкою успішністю, так і навпаки. Якщо така ситуація не вирішується, то може перейти в більш гостру фазу і навіть закінчитись трагічно.

Питання булінгу врегульоване Законом України "Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо протидії булінгу (цькуванню) від 19 січня 2019 року. Здійснення булінгу

(цькування) стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи карається штрафом від 850 до 1700 грн., або громадськими роботами від 20 до 40 годин. Дії вчинені повторно протягом року караються штрафом у розмірі від 1700 до 3400 грн., або громадськими роботами на термін від 40 до 60 годин.

За даними МОН протягом 2020 року працівники поліції склали 242 адміністративних протоколи за правопорушення, передбачені статтею 173-4 (булінг (цькування) учасника освітнього процесу) Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Неповідомлення куратором, керівником закладу освіти до поліції про випадки булінгу (цькування) карається штрафом від 50 до 100 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або виправними роботами на строк до одного місяця з відрахуванням до 20% заробітку. Такі покарання застосовуються у разі наявності рішення суду про визнання винним педагогічного працівника у вчиненні булінгу.

Педагогічні працівники, які виконують виховну функцію, зобов'язані мати високі моральні переконання та бездоганну поведінку. Особистий приклад викладача та його авторитет мають виключно важливе значення у формуванні свідомості молоді. Унаслідок цього, якщо педагог недостойною поведінкою скомпрометував себе перед здобувачами освіти, іншими особами, порушив моральні норми, втратив тим самим авторитет, дискредитував себе як вихователь, він може бути звільнений з роботи за пунктом 3 статті 41 КЗпП України.

Ухвалили:

Кураторам навчальних груп в разі виявлення у здобувачів освіти проявів насильства – депресії, суїцидальних намірів, почуття провини за конфлікти чи отримані ушкодження, скарг психосоматичного характеру, нездатності адекватної оцінки ситуації, втрати соціальних контактів з родичами та друзями, гостре прагнення самотності, ізоляваності, відкладання часу звернення за допомогою або відмові від неї:

1. Терміново повідомляти про факти булінгу керівництво закладу освіти, уповноважену особу з питань протидії булінгу (цькування) в Прилуцькому технічному фаховому коледжі
2. Вживати невідкладних заходів для припинення булінгу (цькування).
3. Не допускати образи, погрози, непристойні епітети соціального, расистського, релігійного характеру або інші принизливі висловлювання щодо здобувачів освіти.
4. Проводить системну роботу з інформування, роз'яснення з метою формування навичок толерантної та ненасильницької поведінки, спілкування та взаємодії всіх учасників освітнього процесу.

III. Слухали:

Муляр Н.М. куратора 3А курсу спеціальності 141 Електроенергетика, електротехніка та електромеханіка, яка зазначила, що сім'я – це найдорожче, що у нас є в цьому житті. Це набагато більше, ніж просто частина суспільства або коло близьких родичів, що проживають разом. Сім'я бере свій початок з того щасливого моменту, коли двоє людей погоджуються жити разом. Народження сім'ї справжнє диво.

Відповідно до статті 3 Сімейного кодексу України, сім'я є первинним та основним осередком суспільства. Сім'ю складають особи, які спільно проживають, пов'язані спільним побутом та мають взаємні права та обов'язки.

Держава Україна охороняє сім'ю, дитинство, материнство, батьківство, створює умови для зміцнення сім'ї забезпечує пріоритет сімейного виховання дитини. Ніхто не може зазнавати втручання в його сімейне життя, крім випадків, встановлених Конституцією України.

Кожен учасник сімейних відносин, який досяг чотирнадцяти років, має право на безпосереднє звернення до суду за захистом свого права або інтересу. Суд застосовує способи захисту, які встановлені законом або договором сторін.

Маючи сім'ю, людина може бути впевнена, що у неї є те місце, де їй добре, є ті люди, які завжди люблять і чекають. У сім'ї ми отримуємо найважливіше і необхідне кожній людині на світі - ласку та ніжність, розуміння і захист, підтримку і мудру пораду.

Зазвичай існує широко розповсюджений міф, що насильство в родині — це проблема тільки неблагополучних родин, і майже завжди сімейне насильство пов'язане з пияцтвом і бідністю. Однак за деякими дослідженнями це зовсім не так.

Насильство властиве для всіх соціальних груп і не залежить від економічного становища родини в цілому. В Україні проблема домашнього насильства практично не вивчалася. Тільки протягом останнього часу теми насильства у родині стали предметом публічного обговорення. Для того, щоб перемогти реальне зло, його треба зазнати, відкрито обговорити проблему та шукати шляхи вирішення.

За визначенням Закону України «Про попередження насильства в сім'ї» «Насильство в сім'ї — це «будь-які умисні дії фізичного, сексуального, психологічного чи економічного спрямування одного члена сім'ї по відношенню до іншого члена сім'ї, якщо ці дії порушують конституційні права і свободи члена сім'ї як людини та громадянина і наносять йому моральну шкоду, шкоду його фізичному чи психічному здоров'ю». Отже, жертвою домашнього насильства може стати будь-хто: жінка, яку постійно лає і б'є її чоловік, дівчинка-підліток, що страждає від сексуальних переслідувань свого вітчима, хлопчик, якого лупцює мати-алкоголічка.

Закон розрізняє такі види домашнього насильства:

Фізичне насильство в сім'ї — це навмисне нанесення побоїв, тілесних ушкоджень одного члена сім'ї іншому, яке може призвести чи призвело до порушення нормального стану фізичного чи психічного здоров'я або навіть до смерті постраждалого, а також до приниження його честі та гідності.

Сексуальне насильство в сім'ї — це примушування до небажаних статевих стосунків у родині, а також сексуальні дії щодо неповнолітнього члена сім'ї.

Психологічне насильство в сім'ї — це насильство, пов'язане з тиском одного члена сім'ї на психіку іншого через навмисні словесні образи або погрози, переслідування, залякування, які доводять постраждалого до стану емоційної невпевненості, втрати здатності захистити себе і можуть заподіяти або заподіяли шкоду психічному здоров'ю.

Економічне насильство в сім'ї — це навмисні дії одного члена сім'ї щодо іншого, спрямовані на те, щоб позбавити постраждалого житла, їжі, одягу та іншого майна чи коштів, на які він має законне право. Такі дії можуть заподіяти шкоду фізичному чи психічному здоров'ю або навіть призвести до смерті постраждалого. Причинами ж того, чому жінки не подають скаргу у зв'язку з насильством, є тиск суспільних і родинних обставин та бажання зберегти відносини. Культурні та релігійні традиції також присутні серед перешкод, що ускладнюють боротьбу з насильством. Вдосконалення правової оцінки насильства в сім'ї багато в чому залежить від усвідомлення громадськістю та самими жінками того, що насильство в сім'ї є злочином.

Особа, яка постраждала від насильства в родині, може звернутися до:

- управліннь та відділів у справах сім'ї, молоді та спорту обласних та районних державних адміністрацій;
- відповідних підрозділів органів внутрішніх справ — дільничних інспекторів міліції, а якщо це стосується дитини, то до кримінальної міліції у справах дітей;
- центрів соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді;
- центрів соціально-психологічної допомоги;
- центрів медико-соціальної реабілітації жертв насильства в сім'ї;
- неурядових організацій, які працюють у сфері запобігання насильству в сім'ї.

Громадська організація «Ла Страда-Україна» - одна з провідних неурядових організацій України у сфері захисту прав жінок та дітей. Діяльність організації направлена на попередження домашнього насильства, впровадження гендерної рівності та вдосконалення системи захисту прав та інтересів дитини. ГО «Ла Страда-Україна» повідомляє, що з 25 листопада 2017 року Національна «гаряча» лінія з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації переходить на новий загальноєвропейський номер 116123 (безкоштовно з мобільних телефонів).

Доволі тривалий час в Україні ставлення до домашнього насильства залишалося суто „домашнім”, а суспільство переважно закривало очі, мовляв, не варто пхати свого носа в чужі справи. Тому, в реальному житті постраждали члени сім'ї та діти частіше залишалися сам на сам із домашнім терором.

Намагаючись вирішити проблему домашнього насильства, у грудні 2017 року Верховна рада ухвалила закон „Про запобігання та протидію домашньому насильству”, в якому запропонований новий підхід до боротьби з цим негативним явищем у суспільстві. Новий закон набув чинності з 7 січня 2018 року.

За новим законом до кривдника можуть бути застосовані наступні спеціальні заходи:

- терміновий заборонний припис - застосовується стосовно кривдника у разі існування безпосередньої загрози життю чи здоров'ю постраждалого. Цей припис виноситься підрозділами органів Національної поліції України за власною ініціативою та за результатами оцінки ризиків або заявою постраждалого на строк до 10 діб.

- обмежувальний припис - спрямований на забезпечення безпеки постраждалого шляхом тимчасового обмеження прав кривдника. Його надає суд за заявою постраждалого чи його представника, на строк до шести місяців.

Також, суд може застосовувати до особи, яка вчинила домашнє насильство, один або декілька обмежувальних заходів, відповідно до якого(яких) на засудженого можуть бути покладені такі обов'язки:

- заборону перебувати в місці спільного проживання з особою, яка постраждала від домашнього насильства;

- обмеження спілкування з дитиною у разі, коли домашнє насильство вчинено стосовно дитини або у присутності її;

- заборону наблизитися на визначену відстань до місця, де особа, яка постраждала від домашнього насильства, може постійно чи тимчасово проживати, тимчасово чи систематично перебувати у зв'язку із роботою, навчанням, лікуванням чи з інших причин;

- заборону листування, телефонні переговори з особою, яка постраждала від домашнього насильства, або контактувати з нею через інші засоби зв'язку як особисто, так і через третіх осіб;

- направити її для проходження програми для кривдників.

Відтепер до Кримінального кодексу введено спеціальну статтю, яка чітко визначає, що умисне, систематичне вчинення фізичного, психологічного або економічного насильства щодо теперішнього чи колишнього подружжя або іншої особи, з якою кривдник перебуває у сімейних відносинах, може загрожувати йому тюремним терміном до 5 років.

Що робити у випадку насильства в сім'ї?

Насильство в сім'ї – будь-які умисні дії фізичного, сексуального, психологічного чи економічного спрямування одного члена сім'ї по відношенню до іншого члена сім'ї, якщо ці дії завдають йому моральної шкоди, шкоди його фізичному чи психічному здоров'ю.

Якщо життя у Вашій сім'ї перетворилося на жах, зволікати не варто. Складіть заздалегідь план своїх дій – що робити, куди піти в разі небезпеки. Якщо необхідно піти з дому – підготуйтеся: зберіть найнеобхідніші речі, ліки, одяг, ключі, особисті документи та документи, що підтверджують Ваші права власності на житло, машину тощо. У випадку, якщо з Вами будуть діти – також підготуйте все необхідне.

Визначте не одне, а декілька місць, де Ви могли б сховатися, якщо підете з дому. Пам'ятайте адреси, номери телефонів людей, яким Ви можете довіритися у випадку загрози вчинення насильства, або організацій, до яких маєте намір звернутися.

Також подумайте про те, як уберегти дітей від повторення ситуації насильства – домовтеся й підготуйте необхідні документи для керівника дитячої установи або навчального закладу про те, що дітьми опікується тільки Ви і ніхто, крім Вас, не має права забирати їх.

Якщо Вам чи Вашим дітям уже завдали тілесних ушкоджень, обов'язково розкажіть про це працівникові поліції та зверніться до медичної установи. Медичні висновки про отримані тілесні ушкодження можуть бути вагомим доказом того, що сталося.

Не дозволяйте нікому принижувати та ображати Вас. Уявіть найгірший розвиток подій та свій стан у такому випадку. Також уявіть своє життя без насильства. Намагайтеся досягнути бажаних змін. Якщо Ви не можете визначитися щодо подальшого життя або Вам важко прийняти рішення – скористайтеся безкоштовними консультаціями соціальних служб та неурядових організацій.

Куди звертатися по допомогу у випадку проявів насильства?

- Прилуцький районний відділ поліції Головного управління Національної поліції в Ченігівській області – 102;

- до служби у справах дітей Прилуцької міської ради – 04637 3 43 48;

- до центру соціальних служб для сім'ї, дітей та молоді – 046373 72 33;
- до управління соціального захисту населення Прилуцької міської ради;

Де отримати безкоштовні консультації:

- Національна «гаряча лінія» з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації: 0 800 500 335 або 386 (короткий номер з мобільного).
- Національна дитяча «гаряча лінія»: 0 800 500 225 або 772 (для дзвінків з мобільного).

У випадках, коли Ви маєте підозри у тому, що по відношенню до дитини вчинено жорстоке поводження або є реальна загроза його вчинення (вдома з боку батьків, піклувальників, з боку однолітків, з боку інших працівників навчального закладу або інших осіб)

Варіанти дій

Варіант I: Ви можете повідомити про це в усній чи письмовій формі адміністрацію навчального закладу.

Варіант II: Ви можете самостійно письмово повідомити про це територіальний підрозділ Служби у справах дітей за місцем проживання дитини.

Варіант III: Ви можете самостійно повідомити про виявлений факт жорстокого поводження кримінальну міліцію у справах дітей або будь-якого працівника органів внутрішніх справ.

У випадках, коли до Вас звернулася дитина з усною скаргою щодо жорстокого поводження з нею

Варіант I: оформіть звернення дитини у письмовій формі та передайте його до адміністрації навчального закладу.

Варіант II: оформіть звернення дитини у письмовій формі та передайте його до територіального підрозділу служби у справах дітей.

Варіант III: оформіть звернення дитини у письмовій формі та передайте його до органу внутрішніх справ.

Варіант IV: повідомте про це в усній чи письмовій формі від свого імені перелічені органи.

У випадках, коли Ви стали свідком жорстокого поводження з дитиною

Якомога швидше повідомте про цей факт міліцію в усній чи письмовій формі. Одночасно можете повідомити територіальний підрозділ служби у справах дітей, адміністрацію закладу.

Яким чином відбувається документування Вашого звернення чи повідомлення, або звернення дитини

Якщо звернення (повідомлення) усне, то адміністрація закладу зобов'язана оформити це повідомлення письмово з позначкою, від кого та коли (дата, час) отримано повідомлення. Адміністрація закладу зобов'язана терміново (протягом однієї доби) передати цей документ територіальному підрозділу Служби у справах дітей за місцем проживання дитини.

Служба у справах дітей повинна належним чином зареєструвати це повідомлення відповідно до законодавства України.

У разі звернення або повідомлення до територіального підрозділу служби у справах дітей

Ваше звернення має бути належним чином оформленим відповідно до вимог Закону України «Про звернення громадян».

У разі звернення або повідомлення до органу внутрішніх справ

Повідомити можна в письмовій чи усній формі, зокрема телефоном.

У разі усного звернення або телефонного повідомлення працівник органу внутрішніх справ складає протокол цього звернення чи повідомлення. Письмове звернення орган внутрішніх справ реєструє належним чином передбаченим законодавством України.

Ухвалили:

Кураторам навчальних груп:

1. Інформацію доповіді Муляра Н.М. «Запобігання та протидія домашнього насильства і насильства за ознакою статі» прийняти до відома.

2. Звертати увагу на поведінку здобувачів освіти, а саме на підвищення агресивності, погіршення настрою, депресію, тривожність, страхи, нестійкість емоційного стану, замкненість, зниження успішності тощо.
3. Провести ряд виховних годин, відвертих розмов про запобігання та протидію домашнього насильства і насильства за ознакою статі.
4. У разі виявлення даної проблеми інформувати адміністрацію навчального закладу.

IV. Слухали:

Заболотну Н.Ю. куратора 1 курсу спеціальності 193 Геодезія і землеустрій, яка зупинилась на проблемі адаптації першокурсників. Відмітила, Люди не можуть жити без спілкування. Більшу частину нашого життя займає процес інтеграції у соціум.

Упродовж всього життя кожній людині необхідно адаптуватись до різних ситуацій. Переступивши поріг навчального закладу здобувачі-першокурсники адаптуються до нових умов самостійного життя, тому успішна та ефективна адаптація першокурсників до життя і правил розпорядку у коледжі – запорука подальшого розвитку кожного здобувача, як людини так і майбутнього фахівця.

Зараз іде війна. Усі ми знаходимося у стані постійної емоційної напруги. Першокурсники – особливо вразлива категорія, адже підлітки знаходяться на стадії формування особистості. Їм просто необхідно відчувати підтримку з боку наставників – класних керівників, вони мають відчувати підтримку і розуміння.

Більшість здобувачів, які вступили на перший курс, як правило мають зіткнутися з цілою низкою проблем, серед яких перше місце посідає проблема психологічної адаптації, яка виникає внаслідок зміни діяльності людини і її соціального оточення. З першого дня навчання здобувач потрапляє до навчальної групи, де зібрані колишні школярі з різними характерами, амбіціями, цілями, самооцінкою тощо. В цих умовах дуже важко адекватно сприймати не тільки навколишню дійсність, а й навіть самого себе. Виявлення своєї особистості, адаптація до нового режиму дня, до нових знайомств не у всіх відбувається легко і одразу, як правило це важкий і тривалий період у розвитку колективу. Є дві площини проблеми адаптації: адаптація всіх здобувачів зі зміною статусу зі школяра на здобувача і адаптація здобувачів з інших міст та сіл, яке мешкають у гуртожитку.

Соціальна адаптація – це активний процес пристосування до навколишнього середовища, успішність якої залежить від налагодженої роботи та порозуміння між здобувачами, викладачами та батьками. Також на процес адаптації впливають переживання, пов'язані з перехідним віком, недостатня психологічна підготовка до самостійного життя, нові умови діяльності здобувача, пошук оптимального режиму праці та відпочинку, налагодження побуту і самообслуговування, особливо при переході до гуртожитку, відсутність навичок самостійної роботи та ін.

Куратор зазначила, що вона дає наступні рекомендації для адаптації своїм першокурсникам:

1. Мисліть позитивно. Позитивний погляд на світ допомагає подолати страх і зберегти мотивацію.
2. Ефективно організуйте робочий день та відпочинок.
3. Одразу включайтеся, з головою поринайте у навчальний процес, щоб нічого не пропустити. Слід уже зараз зосередитися на успішному складанні першої сесії.
4. На лекціях та практичних заняттях не відсиджуйтеся, а виявляйте свою активність – доповідайте, уточнюйте, запитуйте, вчасно виконуйте отримане завдання.
5. Студентські роки це унікальна можливість для активного відпочинку, нових знайомств та саморозвитку. Не гайте дорогоцінного часу – розширюйте свій кругозір піклуйтеся про власне культурне зростання.
6. Уникайте спілкування із «сумнівними» компаніями, які часто характеризуються асоціальними проявами (вживанням алкоголю, наркотиків, хуліганством тощо).
7. Вирішуйте проблеми з класним керівником або завідувачем відділення. Не створюйте емоційну напругу у відносинах із одногрупниками, намагайтесь завжди бути приязним і доброзичливим та знаходити компроміси.
9. Знайте, вихід можна знайти навіть із глухого кута.

Ухвалили:

Кураторам навчальних груп:

1. Прийняти до відома інформацію про перебіг адаптаційного процесу у здобувачів освіти 1-го курсу.
2. Продовжувати працювати у тривимірному контексті взаємодії: куратор – здобувач освіти – батьки.
3. Здійснювати моніторинг морально-психологічного клімату у групі, шляхом проведення індивідуальних бесід, виховних годин, анкетування.
4. Залучати здобувачів освіти до соціокультурного життя коледжу.

Голова методичного об'єднання
кураторів навчальних груп

Ансеєва Л.В.